

РЕШЕНИЕ

№ 11639

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1932** по опис за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 4, във връзка с чл. 78, ал. 5 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Чия М. Р., роден на 05. 07. 1980 г., гражданин на И., със съдебен адрес: К., [улица], чрез адв. М., срещу Решение № 5635 / 15. 12. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което му е отнет предоставения с Решение № 590 / 02. 06. 2004 г. на председателя на ДАБ хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения, че оспореното решение е издадено при съществени процесуални нарушения от страна на административния орган, тъй като не са взети предвид дадените от него обяснения или същите са тълкувани превратно. Излага съображения, че не са отчетени семейните връзки с Б.. Сочи се, че не са налице нови обстоятелства, тъй като такива биха били евентуално налице при постановяване на присъдата, а не след като същата е изпълнена и жалбоподателят е освободен и дори вече трудово ангажиран. Твърди се, че не е взето предвид Решение на СЕС от 11. 06. 2015 г. по дело С554/13 г., както и че е налице разлика между „тежко“ и „особено тежко“ престъпление. Сочи, че обстановката в И. се е влошила и няма къде другаде да отиде. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 5635 / 15. 12. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС. Представя писмени бележки с допълнение към тях. Претендира разноските по делото.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № 590 / 12. 06. 2004 г. на председателя на ДАБ, е предоставен хуманитарен статут на Чия М. Р., роден на 05. 07. 1980 г., гражданин на И..

С писмо изх. № 526400-83987 / 18. 09. 2025 г. директора на Дирекция „Миграция“ уведомява председателят на ДАБ, че съгласно писмо изх. № 534/2017 от 15. 09. 2025 г. на началника на Затвора С., на 19. 09. 2025 г. предстои да бъде освободен поради изпълнение на присъдата лишения от свобода Чия М. Р..

С докладна записка вх. № КП-02-1102 / 02. 10. 2025 г. е предложено на председателя на ДАБ, образуването на производство за отнемане на статута на бежанеца на Чия М. Р., като до чужденеца е изпратено съобщение за това.

На 17. 11. 2025 г. е проведено интервю с Р., като същия излага възражения относно образуването на производство за отнемането на бежанския статут.

Със становище рег. № 8191 / 01. 12. 2025 г. на главен експерт при ДАБ, до председателя на ДАБ се предлага статута на бежанец на Чия Р. да бъде отнет на основание чл. 17, ал. 4, вр. чл. 12, ал. 2, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

С Решение № 5635 / 15. 12. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, е отнет хуманитарния статут на Чия М. Р.. Решението е съобщено на жалбоподателя на 03. 02. 2026 г., а жалбата е депозирана в АССГ на 09. 02. 2026 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 4 от ЗУБ и е процесуално допустима.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на ДАБ, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 и чл. 78, ал. 5 от ЗУБ.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отнемането на хуманитарния статут, тъй като са налице законовите предпоставки за това.

Съгласно чл. 17, ал. 4 от ЗУБ, предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и 7.

На основание чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ, хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление, а основанията по т. 4 на същия член, касае чужденеца, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност.

Видно от докладна записка рег. № КП-02-1102 / 02. 10. 2025 г., послужила като основание за издаване на горепосоченото решение, чужденеца е освободен от затвора С. след изтърпяна присъда лишаване от свобода в размер на 10 години, за престъпление по чл. 115, връзка чл. 18, ал. 1 от НК – опит за убийство.

В същото време административният орган е сезиран изрично от дирекция „Миграция“, като е приложено писмото от началника на Затвора С., за освобождаването на жалбоподателя.

В хода на съдебното производство са изискани копие от съдебните решения, като е видно, че с Решение № 157 / 20. 01. 2021 г. по кнд № 671 / 2020 г. на ВКС първоначалната присъда, с която е осъден Чия Р. на лишаване от свобода за срок от 12 години е изменена на лишаване от свобода за срок от 10 години. Безспорно с влязлата в сила присъда е признат чужденеца за виновен за опит за убийство на български гражданин, като изпълнителното деяние е довършено, но по независещи от Р. причини не са настъпили предвидените от закона и искани от него общественоопасни последици, тъй като е оказана животоспасяваща оперативна интервенция.

В този смисъл, съдът намира, че при издаването на оспорения акт е спазен материалния закон. Както беше посочено по – горе, на основание чл. 17, ал. 4 от ЗУБ, предоставения хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл.

12, ал. 2, като в конкретния случай са налице такива по т. 2 и т. 4 от същата алинея.

Безспорно извършеното от Р. престъпление, за което е осъден, представлява тежко такова по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, тъй като наложеното му наказание е повече от 5 години лишаване от свобода.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че не било налице особено тежък случай, тъй като закона (12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ) изисква наличието на извършено тежко престъпление, каквото безспорно е извършено от жалбоподателя.

В същото време, това престъпление, принципно би могло да се приеме, че представлява и „особено тежък случай“ по смисъла на чл. 93, т. 8 от НК, тъй като видно от мотивите на постановената присъда, опита за убийство е останал недовършен по независещи от дееца причини.

В този смисъл, с оглед тежкото престъпление, което е извършил може да се приеме, че е налице и хипотезата на чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, тъй като Р. представлява заплаха за обществото.

Съдът намира за неоснователно позоваването в жалбата на Решение на СЕС от 11. 06. 2015 г. по дело С554/13 г., доколкото в случая по отношение на Р. е признато, не само че представлява заплаха за обществото, но същият е осъден и за тежко умишлено престъпление, независимо, че вече е изтърпял присъдата.

В тази връзка Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г, допуска отнемане статут на бежанец (чл. 14) или връщане (чл. 21) когато лицето е осъдено с влязла в сила присъда.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че не са налице нови данни, каквото е изискването на чл. 78, ал. 1 от ЗУБ, след като вече присъдата е изтърпяна.

В случая, новите данни са именно писмото от началника на Затвора, за освобождаването на жалбоподателя, като няма данни преди това председателя на ДАБ да е бил уведомен за воденото наказателно производство срещу жалбоподателя.

Съдът намира, че не са налице нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като жалбоподателят е уведомен за започналото производство, като му е дадена възможност да изложи своите възражения, по време на проведеното интервю.

В същото време, са неоснователни доводите, че не били зачетени висшите интереси на детето на жалбоподателя, тъй като по делото няма представени доказателства за това. Видно е, че в проведеното интервю жалбоподателят само е посочил, че има дете на 17 години, с което не се вижда, като също така е посочил, че детето е на името на жена му и не е признато от него. В тази връзка, не се представиха никакви доказателства за такава роднинска връзка и че има намерение да се грижи за детето си.

Доводите, че след излизането от затвора жалбоподателят се е поправил и е започнал работа са неотнормирани към спора, доколкото безспорно е налице присъда за тежко умишлено престъпление.

Нормата на чл. 17, ал. 4 от ЗУБ изисква да се установи единствено наличието на основания по чл. 12, ал. 2 от закона.

При наличието на безспорно установено факти, че жалбоподателят с действията си е поставил в опасност националната сигурност, председателят на ДАБ е действал при обвързана компетентност и е бил длъжен да издаде решение за отнемане на предоставения статут на бежанец. В този смисъл изрично в мотивите на Решение № 14756 / 29. 11. 2018 г. по адм. д. № 9132 / 2018 г. по описа на ВАС – IV отделение, се сочи, че за органа предоставил закрилата съществува само възможността да регистрира едно такова обстоятелство и да приложи закона.

Съдът намира за неоснователни и доводите за влошената обстановка в И., тъй като видно от приложените справки, страната не се намира в състояние на въоръжен конфликт. Освен това,

според обяснения на жалбоподателя, цялото му семейство се намира в И., поради което няма пречка същият да се завърне в страната си на произход.

При този изход на спора, е неоснователно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски, тъй като същите остават за негова сметка, като единствено може при поискване да му бъде възстановена внесена сума за държавна такса, тъй като такава не се дължи, на основание чл. 92 от ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5-и състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Чия М. Р., роден на 05. 07. 1980 г., гражданин на И., срещу Решение № 5635 / 15. 12. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: